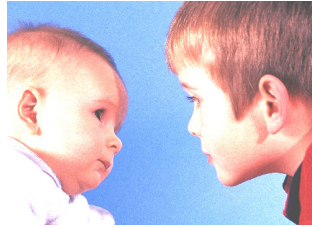

KATSOTKO HENKILÖÖN? (Jaak.2:1-26)

Seuraava Raamatun teksti ei paljoo selittelyä kaipaa. Ymmärtäneet varmasti tekstin sisältävän aihetta mieltä omalle kohdalle, kuinka suhtaudumme eriarvoisiin ihmisiin ja kuinka elävää uskomme todellisuudessa on.

Jaak.2:1-26:

‘Veljeni, älköön teidän uskonne kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen olko henkilöön katsova. [Heitä puolueellisesti pinnallisin ja väärin perustein arvosteleva ja kohteleva.] Teidän kokoukseenne tulee mies kultasormus sormessa ja hienossa puvussa, sekä tulee myös köyhä nuhrisissa vaatteissa. Te katsotte hienopukuisen puoleen ja sanotte: ‘Istu tähän mukavasti,’ mutta köyhälle te sanotte: ‘Seiso sinä tuossa,’ tai: ‘Istu tähän jalkajakkaran viereen.’ Ettekö silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärin perustein arvioivia? Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut maailman silmissä köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut Häntä rakastaville? Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuihin? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teitä siunattaessa? Jos te Raamatun mukaisesti täytätte kuninkaallisen lain: ‘Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi,’ te teette hyvin. Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa, että olette sen rikkojia. Sillä joka noudattaa koko lakia, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, on tullut syylliseksi kaikkeen. Hän, joka on sanonut: ‘Älä tee huorin,’ on myös sanonut: ‘Älä murhaa.’ Vaikka siis et teekään aviorikosta, mutta murhaat, sinä olet lain rikkoja. Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus kerskaa tuomiota vastaan.

Usko ja teot

Veljeni, mitä hyötyä on siitä, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikei usko voi häntä pelastaa? [Kuollut usko, joka ei näy käytännöllisessä elämässä.] Jos veli tai sisar on vaatteiden puutteessa* ja jokapäiväistä ravintoa vailla, [KR: alaston. Sana gymnos merkitsee myös puutteellisissa tai rääsyisissä vaatteissa olemista.] ja joku teistä sanoo heille: ‘Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itseänne,’ mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole [hedelminään hyviä] tekoja, on itsessään kuollutta uskoa. Joku ehkä sanoo: ‘Sinulla on usko, ja minulla on tekoja.’ Näytä sinä minulle uskosi, joka ei ilmene teoissa, niin minä osoitan sinulle teoissa näkyvän uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein. Riivaajatkkin sen uskovat ja vapisevat. Tahdotko tietää, sinä tyhjänpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön? Eikö Abraham, meidän isämme, tullut vanhurskautetuksi*, teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Näethän, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko täydentyi*. [Täyteen kristillisyyteen kuuluvat usko ja sen hyvät hedelmät.] Niin toteutui Raamatun sana: ‘Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.’ Te näette, että*

ihminen tulee vanhurskautetuksi teoista, eikä vain uskosta.*

[Uskovalla on kaksi vanhurskautta:

- 1. Luettu ja uskolla omistettu Kristuksen lunastustyöhön perustuva armonvanhurskaus, ja

- 2. sen hedelmänä Pyhän Hengen vaikuttama elämän ja tekojen vanhurskaus, pyhitys.]

Eikö portto Raahabkin tullut vanhurskautetuksi teoista, kun hän otti lähetit luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? Kuten ruumis ilman henkeä on kuollut, samoin usko ilman tekoja on kuollut[ta uskoa].

Niin - saatamme ajatella, ettei lukemamme kertomus liity mitenkään tämän päivän "sivistyneeseen" maailmaan. On kuitenkin totta, että ihminen käyttäytymiseltään on hyvin samanlainen, kuten Raamatun päivinäkin. Saatamme pitää toista ihmistä arvokkaampana kuin toista - ja yleensä olemme "arvokkaammalle" suojeampia, ystävällisempiä tervehtien innokkaasti häntä. Ehkä se johtuu alitajuisesta hyödyn tavoittelusta tai sen näyttämisestä, että kuuluu myös itse "parempaan kastiin."

Joka tapauksessa näemme, ettei Jeesus käyttäytynyt niin, vaan Hän alentui alas tullen huonon ja heikon ystäväksi.

Mitä hyötyä siis uskostamme on, ellemme tule Hänen kaltaiseksi? Jos uskomme Jeesukseen, mutta tekemme kieltävät sen, eikö silloin ole jotain pielessä? Meidän, jotka olemme, tai ainakin pidämme itseämme kasvaneina, kokeneina, oppineina ja kauan uskossa olleina, olisi pitänyt sisäistä jo aikoja sitten kristillisyyden perusasiat. Aikuisen ihmisen tulisi tiedostaa oman pikkumaisuutensa, tunteensa ja mieltymyksensä ja käyttäytyä niiden yläpuolella välittäen tasapuolisesti jokaisesta - henkilön ulkoisiin ominaisuuksiin katsomatta.

Vaikkakin inhimillinen heikkous murentaa näitä ihanteita, Jeesuksen rakkauden valtaamana pystymme kyllä toteuttamaan niitä. - Annettiinhan meille voima, jolla täytyessämme valamme itseemme jumalista rakkautta välittääksemme heikoimmistakin yksilöistä. Pyhän Hengen kautta vuodatettu rakkaus yhdessä uskon kanssa tekee meistä eläviä kristittyjä. Nämä sanat ja kirjaimet eivät sinänsä sisällä elämää - ne kuolettavat, mutta Raamatun lupauksen mukaan Henki tekee eläväksi. (2.Kor.3:6)

Etsikäämme siis Pyhän Hengen täyteyttä! - Tarvitsemme sitä kipeästi rakastaaksemme toinen toistamme ja ulkopuolisiakin. Tarvitsemme sitä ollaksemme aitoja kristittyjä - välittäen entisestä alkoholistista, yksinhuoltajasta, pelurista, konkurssin tehneestä, vankilakundista, yms. Ihmisestä, joiden entinen elämä ei ole ollut kaikkein loisteliointa ja onnistuneinta.

Usko ei siis katso henkilöön, kuten inhimillinen ihmisyytemme. Uskon varassa voimme nähdä toinen toisissamme Jumalan mahdollisuuksia. Uskon varassa voimme arvostaa jokaista, koska näemme asiat silloin Jumalan näkökulmasta.

Älkäämme siis katsoko henkilöön nähdessämme ympärillämme olevia ihmisiä. Anna uskonhengen vallata sydämesi ja rakasta heikointa eniten! Sulje hänet syleilyysi ja pidä hänet parhaana ystävänäsi - silloin sinulla on oleva arre taivaassa!

[*]JKR = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun]